

גנה פרטית

פ עם, כשהיינו נוסעים דרומה, הצבע הצהוב שלט בנוף כבר מאזור אשדוד, וככל שהדרמנו המרחבים נראו מאובקים יותר ויותר. ה"פעם" הזו לא היה כל כך מזמן - בסך הכל לפני פחות מעשור. היום, גם כשמדרימים כמעט עד צומת מגן, הנופים מזכירים את הפרדסים של אזור השרון וגם בחווה של רות האווירה אינה מדברית. כשנכנסים דרך השער לחווה, נכנסים לעולם עם קצב שונה, צבע שונה. אפילו היובש באוויר המאפיין את האזור מתמתן כאן. המרחבים המקיפים את החווה אך מתפרצים אליה מכל פינה ומבט, מרחיבים את הלב.

בגינה של רות, הנמצאת בדרום הארץ, המראה מרענן ומרנין - הנוף מסביב הוא כל כך מאובק, בעיקר בקיץ, וכל פיסה ירוקה מצננת את התחושה

**טל גליקמן, אגרונומית
צילומים: טל גליקמן**

השטח החקלאי והערוגה ונותנים הגנה לצמחי הגן ובני הבית.
מימין לשביל הכניסה - הפתעה: קול פכפוך מים, ולרגע קשה להבחין ממה הוא נובע (תרתי משמע). המים זורמים בנתיב שתחום על ידי סלעים, לכיוון בריכה בה צמחי מים ודגים.

הטיפול ב"נחל" ובבריכה הוא מינימלי: פעם בשנה ניקיון והוצאת האצות. במשך הזמן נוצר איזון אקולוגי והמים צלולים ונצבעים בהבזקים כתומים של דגי הזהב.

כל השטח סביב לתוואי הזרימה מכוסה בצמחייה חסכנית במים וכמובן המים מהבריכה חוזרים בסירקולציה למקור הנביעה. הבית מוקף בצמחים שונים כמו המליה, ערערים זקופים, שיחיים ומשתרעים, שיח אברהם ארגמני, וצמחי גרניום זקופים בשלל צבעים.

המודעות לחסכון במים היא רבה, ולעומת גינות פרטיות במושבים רבים, בהן רוב השטח המגונן הוא מדשאה, כאן הדשא מצומצם יחסית ומצוי רק באזור שנועד למשחקי הילדים ולאירוח. בקיץ הדשא מושקה בכמויות העוזרות לו לשרוד ורוב הקיץ צבעו נוטה לצהבהב, אבל הוא חי וממזג את האוויר והאווירה.

צמחי כיסוי גדלים בהצלחה מתחת לאשלים

המודעות לחסכון במים היא רבה ולכן שטח המדשאה למצמצם יחסית ומצוי רק באזור שנועד למשחקי הילדים ולאירוח

באביב, משולב עם ארקטוטקת צפורני חתול עם עליה האפורים ופריחתה הצהובה. בחורף, בין הצמחייה הרב-שנתית, מבצבצות בכל שנה רקפות.

גם כאן משולבים, כמעט בלתי נראים ופתאום מתגלים, פסלים שונים וגם דחליל... שיחי הבוגנוליה הענפים יוצרים קיר החוצץ בין

בקצה דרך העפר המאובקת המובילה לבית המגורים, מקדמים את פנינו שלושה ראשים מפוסלים, "משופדים" על עמוד וברקע חורשה צפופה של איקליפטוס הצווארון. הם עברו כבר הרבה תזזיות אקלימיות ומשתלבים באזור, כאילו נולדו בו.

הכניסה ל"נווה המדבר" היא דרך שער עץ, בעצם פישפש, המגדיר את השטח הירוק סביב הבית ומבדיל אותו מהשטחים החקלאיים.

בכניסה נטוע עץ אשל ענק, שבחורף האחרון נשבר ולכן הנוף הגדול שלו נגזם, אבל הוא יתאושש ויחזור לתת את צילו הנהנים והאווירי. פעמים רבות מתקשים לגדל צמחים תחת עצי אשל. כאן, למרות האדמה המומלחת, כל השטח שופע בצמחי כיסוי שונים, כמו אוזן דוב כלאיים, טלמון ריסני, חבלבל מאריטני וברקע, בגבול הגינה, "שיחי" צבר.

לשיחי הצבר יש תפקיד חשוב גם בהגדרת השטחים והגבולות של השטחים החקלאיים וחלקם שרידים מהתיישבות קודמת.

שביל יצוק בטון אפור שבו מוטבעים אדני רכבת, מוביל אל כניסת הבית, אל הדלת הנחבאת בין הצמחייה.

משני צידי השביל צמחייה עשירה. טלמון (דרוזנטמום) הצובע בוורוד עז את כל האזור

פסלי ראשים השומרים על הדרך המובילה לבית

הנוף פורץ לתחום הגן ועל רקע הצמחים פסל ציפור עשוי מענפים

לכל מקום בגינה נשקף נוף
 השדות ולילות ההרגשה
 שנמצאים במקום תחום, הנוף
 הרחוק לתפרץ פנימה

הטלמון (דרוזנטמום) פורח באביב במלוא עוצמתו ומכסה את הקרקע בעלווה ירוקה משך כל ימות השנה

הבית עטוף בצמחיה המצננת את חדרי הבית בקיץ

פינה מוצלת מתחת לסוכת גפנים

היום נוצרו תנאי ליקרו-טקלים כאלה, שכלאות הלנים להשקיה פחתה כלעט בחצי לעולת השנים הראשונות

הוא כל כך מאובק, בעיקר בקיץ, וכל פיסה ירוקה מצננת את התחושה.

עיקר העבודה שנעשית היום, לאחר התבססותה של הגינה, היא עבודת גיזום ועיצוב. לפעמים נשתלים צמחים עונתיים בכניסה לבית על מנת 'לצבוע' בצבעים עזים את שולי הערוגות.

כמויות המים להשקיה פחתו עם השנים, ככל שאדמת הלס החולית התכסתה בצמחיה. היום נוצרו תנאי מיקרו-אקלים כאלה, שכמות המים לגינה פחתה כמעט בחצי לעומת השנים הראשונות. רוב שטחי הגן מוצלים, בדרגה זו או אחרת. הצל מאפשר לצמחים רבים לגדול ולהתפתח ולבני הבית ליהנות מיגן העדן הפרטי שלהם.

יומימי. גוף מים כזה תורם אף הוא לצינון האוויר.

מעבר לריצוף האבן המקיף את הבריכה, נטוע בוסתן: עצי רימון עם פרי טעים במיוחד, גואיבה, קלמנטינה, לימון, פומלית ועוד. כל השטח מתחת לעצים מחופה בצמחים - טלמון, מיני נציץ ואוזן דוב. כאן ההשקיה מינימלית ובעיקר מושקים עצי הפרי.

עץ השקמה העתיק הנטוע כאן נותן צל ומשרה קרירות. דרך נוף העץ, או יותר נכון מתחת לעלווה, נשקף הנוף הרחוק של השדות ולמרות ההרגשה שנמצאים במקום תחום, מכל פינה בגינה הנוף הרחוק מתפרץ פנימה.

בגינה זו, גם בתקופות בהן הטיפול פחות קפדני, המראה מרענן ומרנין - הנוף מסביב

הדשא מוצל ברובו על ידי עצי זית וגם בקיץ, בשעות בין הערביים כשהאוויר מתחיל לנוע, נעים לשבת עליו ולעקוב אחר הכבשים והטלאים החוזרים לדיר בהמולה רבה.

סמוך לדשא, ביציאה מהבית, נבנתה פרגולה וסביב האזור המרוצף נבנו אדניות מאדני רכבת, בהן קל יותר להצליח לגדל צמחי תבלין ועונתיים.

צמוד לחלק נוסף של הבית נמצאת סוכה המכוסה בגפן, כך שהקיר הדרומי של הבית מוגן בקיץ מקרני השמש.

גם באזור זה משובצים פסלי אבן, שחלקם מתאימים גם לישיבה.

הבית משקיף על בריכת שחייה בעלת קווים מעוגלים. באזור חם ויבש כזה הערך של הבריכה הוא רב מאד והשימוש בה הוא

למעלה: עץ רימון רב גזעי נטוע על שפת ה'ינחל'; משמאל: גרניום זקוף באדום עז פורח במשך האביב עד סוף הקיץ